

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
deling af Raavarer til Fabrikationsvirksomheder.

Jeg har over for Grosserer-Societetets Komité, over for Industriraadet og ogsaa over for Provinshandelskammeret givet Udtryk for et Ønske om, at Handelsministeriet og Varedirektoratet i Samarbejde med de nævnte Organisationer søger gennemført en Forenkling af den offentlige Administration paa disse Omraader ved Overdragelse til Erhvervene af en væsentlig Del af de hidtil af Administrationen varetagne Opgaver. Som jeg før nævnte, maa et saadant Samarbejde foregaa paa den Maade, at Myndighederne giver Organisationerne de fornødne Retningslinier for Samarbejdet og saaledes, at Myndighederne har den fornødne Kontrol med, at de samfundsmæssige Interesser under Udførelsen af saadanne Opgaver, som maatte blive lagt i Hænderne paa Erhvervene, træder i Forgrunden. Det er min Overbevisning, at en saadan Nyttiggørelse af Erhvervsorganisationernes Sagskundskab skulde have Chancer for at befordre den gunstige Udnyttelse af Landets Ressourcer, baade hvad angaar Importen og Eksporten saa vel som den indenlandske Produktion til Landets egen Forsyning, og jeg tillægger Etableringen af dette Samarbejde overordentlig stor Vægt.

Om Formen for det Samarbejde, det saaledes findes hensigtsmæssigt at etablere, har jeg haft indledende Drøftelser med Industriens og Engroshandelens ledende Mænd, og det er mig en Glæde at konstatere, at man fra de store Erhvervsorganisationers Side vil være villig til at gaa ind i et saadant Samarbejde, saa at Administrationen, særlig i Direktoratet for Vareforsyning, kan faa den fornødne Aflastning, og jeg haaber, at det vil være muligt inden for Vareforsyningslovens Rammer at finde hensigtsmæssige Former for dette Samarbejde. Formaålet vil være hurtigst muligt at faa afviklet alle ikke samfundsmæssigt nødvendige Restriktioner og jævnsides hermed at forenkle Arbejdet i øvrigt ved at overdrage Erhvervsorganisationerne at varetage en væsentlig Del af de hidtidige administrative Arbejder, naturligvis under Ansvar over for Staten og efter Retningslinier, der gives fra Myndighedernes Side. Paa denne Maade vil det forhaabentlig være muligt ved fælles Hjælp at naa til en ikke ringe Forenkling af den hidtidige Administration paa dette Omraade og derigennem for alle Parter mere tilfredsstillende Ekspeditions- og Arbejdsforhold.

Med Hensyn til Udviklingen af vor

Samhandel med Udlandet siden Tyskernes Kapitulation den 5. Maj i Fjor, hvilket Spørgsmaal jo for vide Kredse af Befolkningen er langt det største af de Problemer, der optager Sindene i Øjeblikket, kan jeg oplyse, at vor Eksport i Tiden fra 5. Maj og til Udgangen af 1945 har andraget et Beløb af 681 Mill. Kr., medens Importen har udgjort ca. 515 Mill. Kr. Til Storbritannien, vor største Kunde, har vi i den samme Periode eksporteret for ca. 309 Mill. Kr., medens Importen har udgjort ca. 107 Mill. Kr. Merudførselen til England har saaledes andraget godt 200 Mill. Kr., og man skulde heraf kunne slutte, at der var oparbejdet et ikke ubetydeligt Sterlingtilgodehavende gennem Samhandelen. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, idet Danmarks Nationalbank tværtimod i Øjeblikket har en mindre Sterlinggæld til Bank of England; dette Forhold hænger — bortset fra, at en Del Penge er medgaaet til Dækning af Renteoplygninger o. lign. — sammen med, at der i vidt Omfang af danske Importører, som har opnaaet Bevilling til Indførsel af Varer fra England, er ydet Forudbetaling for Varer, som endnu ikke er leveret til Landet. Disse Forudbetalinger, som har fundet Sted i større Omfang end rimeligt, er et særligt Problem, og jeg har drøftet med Repræsentanter for Erhvervene, hvorledes vi skulde faa Mulighed for i nogen Grad at komme bort derfra. Inden for Sterlingomraadet er der i Henhold til den relativt frie Bevillingsudstedelse udstedt Indførselsbevillinger for ganske betydelige Beløb, nemlig over 800 Mill. Kr., men denne Bevillingsudstedelse har ikke i tilsvarende Omfang givet sig Udtryk i Varetilførsel. Den nævnte Udvikling, hvorefter Danmarks Nationalbank har paadraget sig en Sterlinggæld til Bank of England, giver dog efter min Mening næppe Anledning til større Betæneligheder, dels fordi de private Bankers Sterlingtilgodehavender i nogen Grad er forøget i den forløbne Periode, dels fordi Gennemførelsen af en til Bevillingsudstedelsen svarende Import vil strække sig over et temmelig langt Tidsrum, inden for hvilket der gennem den kommende Eksport kan skabes nye Betalingsmuligheder, og i øvrigt vil man ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om Forlængelse af Indførselsbevillinger have Opmærksomheden henvendt paa, at alene de Importører, der kan godtgøre, at Importen er nær forestaaende, kan have Mulighed for at faa Bevillingerne forlænget.

Der har fra forskellig Side været rejst Kritik imod Ordningen af Importforholdene paa Sterlingomraadet, saaledes som denne